

JAK DOBRZE PRZEŻYĆ MSZĘ ŚWIĘTĄ ZA POŚREDNICTWEM MEDIÓW?

Aktywne uczestnictwo we Mszy Świętej transmitowanej przez radio, telewizję czy internet wymaga przede wszystkim skupienia. Duchowa łączność mimo fizycznej nieobecności w kościele oznacza nastawienie się na przeżywanie Eucharystii, zjednoczenie z Panem, słuchanie Jego słowa.

Duchowej łączności i aktywnego uczestnictwa w transmisji Mszy Świętej nie da się osiągnąć wykonując równolegle inne czynności – np. gotując obiad, prowadząc domowe rozmowy czy przeglądając Facebooka. Dobrze przeżyta Eucharystia to ta, na której skupimy nasze myśli i zaangażujemy serce, a nie tylko odsłuchamy „przy okazji” czy „w tle”.

Transmisja powinna być zawsze na żywo – nie można odtwarzać Eucharystii. Kościół zachęca nas, żeby transmisje Mszy Świętych przeżywać w domach wspólnie, w gronie rodzinnym. Warto przy tym zaznaczyć ten wyjątkowy moment niedzieli przez odświętny strój; podobnie jak w kościele, wyłączyć na ten czas telefon.

Dla duchowego uczestnictwa ważne jest również zaangażowanie w śpiew czy odpowiedzi w dialogu z celebransem. Pomocne będzie także przyjmowanie postawy takiej, jak w czasie liturgii przeżywanej w kościele, czyli np. wstając na Ewangelię czy klęcząc w trakcie modlitwy eucharystycznej.

Nie mając możliwości przyjęcia Komunii Świętej sakramentalnie, poprzez spożycie Ciała i Krwi Chrystusa, można Ją przyjąć duchowo.

Na podstawie artykułu ks. dr. Krzysztofa Porosło

KOMUNIA DUCHOWA

Istnieje możliwość przyjmowania Komunii w sposób duchowy. Kongregacja Nauki Wiary w dokumencie z 1983 r. stwierdziła, że chrześcijanin może otrzymać owoce sakramentu za pośrednictwem samego tylko pragnienia Eucharystii (zob. Kongregacja Nauki Wiary, *Sacerdotium ministeriale*, 6.08.1983, 4.), zaś papież Benedykt XVI przypomniał, że „nawet wtedy, kiedy nie jest możliwe przystąpienie do sakramentalnej Komunii, uczestnictwo we Mszy Świętej pozostaje konieczne, ważne, znaczące i owocne. W tej sytuacji dobrze jest żywić pragnienie pełnego zjednoczenia z Chrystusem, za pomocą, na przykład, praktyki komunii duchowej” (*Sacramentum caritatis*, 55).

Praktyka Komunii duchowej w nauczaniu Kościoła dotyczy zwłaszcza chrześcijan cierpiących z powodu prześladowań czy braku kapłanów, ale zaleca się ją także wszystkim, którzy z innych, obiektywnych względów nie mogą uczestniczyć we Mszy świętej, na przykład chorym, czy uwięzionym. Aktualna

sytuacja związana z pandemią i możliwością zarażania się wpisuje się w katalog wyżej wymienionych przyczyn aktów Komunii duchowej.

Mogą ją przyjmować wszyscy, także ci, którzy przyjęli Komunię Świętą w danym dniu w kościele. Co więcej, można ją praktykować wielokrotnie w ciągu jednego dnia, gdyż celem życia chrześcijańskiego jest nieustanne zjednoczenie z Bogiem. Należy przypomnieć, że Komunia duchowa to akt modlitewny, którego celem jest osiągnięcie takiej bliskości z Jezusem, jaką daje nam przyjmowanie Go w sakramencie Jego Ciała i Krwi. Choć Komunia duchowa jest ograniczona tylko do wewnętrznego aktu wiary, jednak może przynieść pogłębienie więzi z Jezusem, pomóc w walce z pokusami i uwrażliwić na innych ludzi.

Możliwość przyjęcia Komunii duchowej mają wierni zgromadzeni zarówno w świątyni, jak również uczestniczący we Mszy Świętej transmitowanej przez media, a także chorzy i cierpiący. W przyjmowaniu Komunii w formie duchowej trzeba uwzględnić trzy elementy:

- 1) wzbudzić wiarę w realną obecność Chrystusa w Eucharystii;
- 2) wzbudzić miłość ku Niemu;
- 3) wzbudzić pragnienie, aby Jezus zechciał duchowo wejść w nasze życie.